

Sygn. akt II CSK 219/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa I. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 grudnia 2010 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki I. G. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 grudnia 2010 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie i nauce prawa poglądem zagadnienie prawne może uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jeżeli jest zagadnieniem nowym, jeszcze nie rozstrzygniętym, a jego rozstrzygnięcie przyczyniłoby się do rozpoznania sprawy i rozwoju prawa. Kwestia przedstawiona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia tych wymagań, ponieważ jej rozstrzygnięcie nie ma znaczenia dla rozpoznania sprawy. Zauważyć należy, że w istocie powództwo nie zostało oddalone z tego względu, że powódka nie wykazała, iż przesłanki, o których mowa w art. 2 ust.1 lit.b Dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej nie zachodziły w jej przypadku, lecz dlatego, że Sąd uznał, iż w postępowaniu udowodnione zostało istnienie tych przesłanek.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.